1167 cetera bona, quibus pollebat, habebat et hanc gratiam divinitus sibi collatam, quod, quandocumque divinis astabat altaribus, ex humillima sui consideratione velud totus defluebat in lacrimas. Psalterium omni die complevit

?) so durch Umstellungszeichen korr. aus usque ad f. c. P

usque ad finem?) ~~complevit~~, quod mirabile erat in homine sic occupato. Quod ut facilius perficeret, evocaverat et assumpserat sibi in capellanum ~~quemdam~~ quendam Albertum Syloensem[1] canonicum, qui et psalterium et totum canonem sacri officii optime noverat cordetenus. Conciliabat quoque sibi per letanias intercessiones sanctorum et hoc frequenter, in quorum kathalogo non modo patres novi testamenti, set et antiquos recitabat sanctos, qui sub lege fuerunt et ante legem.[2] Set cf. Rom. 6, 14

homo tantis preditus virtutibus in hoc maxime offendit, quod sive ob ignorantiam, cum?) tamen esset doctissimus, sive ob favorem vel metum imperatoris scismatis?) illius usque ad mortem particeps extitit. Unde et post obitum, quamvis sibi ecclesiastica non negaretur sepultura, (Ob)

c korr. P

folgt Rasur von etwa 4 Buchst. P

illius?

1) Selau, Prämonstratenser-Chorherrenstift in Südböhmen, s. oben S.

2) Vgl. Augustin, Enchiridion, Migne 40, 287.